

Universitätsbibliothek Paderborn

**Georgii Calixti S. Theol. D. Et In Acad. Ivlia Primarii
Professoris Wiederlegung Der vnchristlichen vnd
vnbilligen Verleumbdungen/ damit Jhn D. Iacobus VVeller
ChurSächsischer Oberhoffprediger ...**

Calixt, Georg

Helmstedt

Confessio Chalcedonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36653

dorem suavitatis. Si quis igitur non ipsum Dei Patris Verbum, quando caro & homo nobis similis factum est, Pontificem & Apostolum nostrum factum dixerit; sed alterum quempiam diversum ab ipso, puta merum hominem ex muliere natum: aut si quis Christum non pro nobis tantum, sed pro seipso quoque sacrificium obtulisse dixerit [nullâ enim oblatione egebat, qui peccatum nullum noverat,] anathema sit.

XI. Si quis Domini carnem vivificam, ipsiusq; Verbi, quod ex Deo Patre est, propriam esse negaverit; dixerit autem alterius cuiuspiam esse à Verbo quidem distincti, ipsi nihilominus Verbo secundum dignitatis communicationem uniti: si quis, inquam, dixerit Domini carnem non esse vivificam, eò quod propria est Verbi, quod omnia vivificare potest; sed hominis divinam tantum inhabitationem sortiti, anathema sit.

XII. Si quis non confitetur Dei Verbum passum carne, & crucifixum carne, & mortem carne gustasse, factumque primogenitum ex mortuis secundum quod vita est vivificans ut Deus, anathema sit.

CONFESSIO CHALCEDO- NENSIS.

SANCTOS Patres sequuti unum & eundem confitemur Filium, Dominum nostrum Iesum Christum,

C

stum,

stum, & concorditer docemus omnes: perfectum
in divinitate & eumdem perfectum in humanita-
te: verum Deum & eumdem verum hominem ex
rationali animâ & corpore: coëssentiale Patri
secundum divinitatem; & coëssentiale nobis
secundum humanitatem; per omnia nobis simi-
lem demto peccato: ante secula genitum ex Pa-
tre secundum divinitatem: postremis verò die-
bus eumdem propter nos & propter nostram salu-
tem ex Mariâ virgine & deiparâ secundum hu-
manitatem: unum & eumdem Iesum Christum,
Filium dei, Dominum unigenitum, in duabus
naturis ἀονυμίας, ἀτελείας, ἀδιαφόρους, ἀχείρους, in-
confusè, inconvertibiliter, indivulsè, insepara-
biliter manifestatum: hautquaquam differentiâ
naturarum propter unitatem sublatâ, sed magis
utriusque naturæ in unam personam & unam hy-
postasin concurrentis proprietate servatâ: non
ut in duas personas bipartiatur aut dividatur, sed
ut sit unus & idem Filius unigenitus, Deus Ver-
bum & Dominus Jesus Christus: sicut de illo
Prophetæ olim vaticinati sunt, & ipse nos Chri-
stus instruxit, & Patrum symbolum nobis tra-
didit.

Hactenus symbola, anathematismi, confessiones &
Expositiones primorum quatuor œcumenicorum
conci-

conciliorum, quorum priora duo mysterium trinitatis
personarum in una divina essentia exposuerunt; posteri-
ora vero mysterium incarnationis & unionis personalis.
Quae duo mysteria sicut totius Christianae fidei sunt maxi-
ma, ita a captu humano & communi rerum ratione ma-
xime abeunt, & propterea ab haeresibus maximè oppu-
gnantur, maximisq; difficultibus implicantur. Recte
itaq; B. Lutherus libello de tribus symbolis superius eti-
am laudato: Ich hab erfahren vnd gemerckt in allen Ge-
schichten der ganzen Christenheit / Daz alle diejenigen so den
Hauptartikel von Jesu Christo recht gehabt vnd gehalten ha-
ben/ sind sein vnd sicher in rechtem Christlichen Glauben blic-
ken/ vnd ob sie sonst daneben geirret vnd gesündigt haben/ sind
sie doch zu leyt erhalten/ denn wer hierin rechte vnd fest siehet /
Das Jesus Christus rechter Gott vnd Mensch ist
für uns gestorben vnd auferstanden / dem fallen alle
andere Artikel zu/ vnd siehen ihm fest bey / Also gar gewis istts/
das S. Paulus sage/ Christus sey das Hauptgut / grund/ bo-
den vnd die ganze Summa/ zu dem vnd unter welchem sichs
alles samlet vnd findet.

Quum mos olim esset, ut Patriarchæ recens electi
aliis Patriarchis per datas ad eos canonicas literas suæ
episcopalis fidem facerent; ad hanc ipsam contestandam
& declarandam profisi sunt, se quatuor ista œcumeni-
ca concilia recipere & amplecti. Exemplum illustre in
epistola Gregorii primi sive magni ad Iohannem Con-
stantinopolitanum, Eulogium Alexandrinum, Grego-
rium Antiochenum & Iohannem Ierosolymitanum.

C 2

Quia,

LIB. II; ep. 84: &c l. 2,
ep. 49. Quia, inquit, corde creditur ad justitiam, ore au-
tem confessio fit ad salutem; sicut sancti Evange-
lii quatuor libros, sic quatuor Concilia suscipe-
re & venerari me fateor. [nempe quia summam do-
ctrinæ quatuor evangelicis libris comprehensæ propo-
nunt: quomodo etiam Justinianus Imperator: Prædi-
tarum quatuor synodorum dogmata sicut san-
ctas scripturas accipimus.] Nicænum scilicet,
in quo perversum Arii dogma destruitur; Con-
stantinopolitanum quoque, in quo Eunomii &
Macedonii error convincitur; Ephesinum etiam
primum, in quo Nestorii impietas judicatur;
Chalcedonense verò, in quo Eutychetis Dio-
scoriique pravitas reprobatur, totâ devotione
complector, integerimâ approbatione custo-
dio: quia in his, velut in quadrato lapide, san-
ctæ fidei structura consurgit. ---- Quisquis aliud
sapit, anathema sit. Quisquis verò prædictarum
synodorum fidem tenet, pax ei sit à Deo Patre
per Iesum Christum filium ejus, qui cum eo vi-
vit & regnat consubstantialiter Deus in unita-
te Spiritus sancti, per omnia secula seculorum,
Amen.

Facit etiam mentionem concilii quinti, quum scri-
bit: Quintum quoque concilium pariter vene-
rior, in quo epistola, quæ Ibæ dicitur, erroris ple-
na reprobatur; in quo Theodosius personam me-
diato-

diatoris Dei & hominum in duabus substantiis separans, ad impietatis perfidiam cecidisse convincitur; & in quo scripta quoque Theodoriti, per quæ beati Cyrilli fides reprehenditur, ausu dementiae prolatæ refutantur. Hæc sunt tria capitula, in quibus quia nonnullis non tam de doctrinâ quam de personis agi videbatur, ex hac occasione magnæ in ecclesiâ enatæ sunt turbæ. Quomodo autem hoc œcumenicum quintum concilium cum Ephesino & Chalcedonensi, quod doctrinam attinet, conveniat, ex capitulis, quæ edidit, cognosci potest.

CONSTANTINOPOLITANI SECUNDI

CONCILII, OECUMENICI

QVINTI
CAPITVL A.

I. Si quis non confiteretur Patris & Filii & Spiritus sancti unam naturam sive essentiam, & unam virtutem & potestatem, Trinitatem consubstantialem, unam Deitatem in tribus subsistentiis sive personis adorandam, talis anathema sit. Vnus enim Deus & Pater, ex quo omnia; & unus Dominus Iesus Christus, per quem omnia; & unus Spiritus sanctus, in quo omnia.

II. Si quis non confiteretur Dei Verbi duas esse nativitates, unam quidem ante secula ex Patre sine tempore incorporaliter, alteram vero in ultimis diebus ejusdem, qui de cœlis descendens & incarnatus de sanctâ gloriosa Dei genitrice & semper virgine Mariâ, natus est ex ipsâ, talis anathema sit.

III. Si quis dicit alium esse Deum Verbum, qui miracula fecit, & aliud Christum, qui passus est; vel Deum